

عنوان مقاله:

تعیین اختلاف حجم درختان بصورت سرپا و پس از قطع (مطالعه موردی: پارسل 319 و 320 بخش گرازین جنگل خیرود)

محل انتشار:

دومین همایش ملی برنامه ریزی، حفاظت، حمایت از محیط زیست و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

شیرین ورکوهی - دانشجوی کارشناسی ارشد جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

منوچهر نمیرانیان - عضو هیئت علمی گروه جنگلداری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

مقداد جورغلامی - عضو هیئت علمی گروه جنگلداری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

بخش گرازین جنگل خیرود با مساحت 934/24 هکتار و تعداد 24 پارسل قابل بهره برداری و 3 پارسل حمایتی تا به امروز به مدت چهارسال متوالی مورد بهره برداری قرار گرفته است. با تعیین حجم برآوردی درختان نشانه گذاری شده با استفاده از تاریف و انجام عملیات تجدید حجم صد درصد درختان پس از قطع می توان اختلاف بین این دو حجم را محاسبه کرد. بدین منظور تعداد 1231 اصله درخت از گونه های راش، ممرز، توسکا و ... در طول سه سال مورد بهره برداری و تجدید حجم قرار گرفته است. اختلاف بین این دو پارامتر با رسم پراکنش نقاط اختلاف حجم نشانه گذاری در ارتباط با حجم تجدید حجم و استفاده از آزمون مقایسه جفتی، محاسبه و مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که بین دو حجم نشانه گذاری و تجدید حجم در سال 1391 اختلاف معنی داری مشاهده می شود که دلیل آن را به رعایت نکردن اصول استرنبندی بخصوص در مناطق شیبدار و حضور درختان کهنسال و توخالی که پس از قطع متلاشی می شوند، نسبت داد.

کلمات کلیدی:

تاریف، تجدید حجم صد درصد، نشانه گذاری، اختلاف معنی دار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/358474>

